

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204363
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5317204363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: P. W., nar. X. X. XXXX, bytom XXX XX F. XXX, o zaplatenie 3 385,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9Csp/46/2017-133 zo dňa 28. mája 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e.**

V odvolaní nenapadnutej časti (výrok I.) ostáva rozsudok nedotknutý.

Žiadna zo strán sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 744,02 eur v splátkach po 100 eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 16. 6. 2017, sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia istiny vo výške 3 385,11 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 17. 8. 2011 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky zmluvu číslo 7788412001, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného číslo SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázať, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 17. 8. 2011 uzatvorená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Súčasťou predmetnej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb bolo dojednanie zmluvy o zriadení účtu, na základe ktorej sa žalobca zaviazal viesť pre žalovaného osobný účet Y.slo XXXXXXXXXXX/XXXX v mene EUR a zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva, ktorou sa žalobca zaviazal v prospech žalovaného zriadiť služby e-Banky ku všetkým účtom žalovaného v banke. Dojednanie iných, ďalších právnych úkonov zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 17. 8. 2011 nevyplýva. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako spotrebiteľský vzťah, a preto aj žalobcom uplatnený nárok podrobil preskúmaniu. Platné dojednanie medzi žalobcom a žalovaným, ktorého predmetom bolo poskytnutie prečerpania účtu žalovaného, ktoré by spĺňalo požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti právneho úkonu a zákonom stanovenej formy v konaní preukázané nebolo. Ako už bolo uvedené vyššie, zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb okrem zmluvy o zriadení účtu a zmluvy o poskytovaní služby elektronického bankovníctva dojednanie iných, ďalších právnych úkonov medzi žalobcom a

žalovaným neobsahuje. Zároveň aj zo skutkových tvrdení žalobcu, ktorými uplatnený nárok odôvodňoval a tento nárok uplatňoval ako nárok z nepovoleného prečerpania, vyplýva podľa názoru súdu logický záver, že k prečerpaniu účtu žalovaného, ktoré by bolo dojednané, a teda povolené, nedošlo. Tým, že nebolo preukázané platné dojednanie prečerpania účtu žalovaného, neboli preukázané ani podstatné náležitosti úverovej zmluvy, t. j. výška úveru - prečerpania, výška zmluvného úroku, výška poplatkov a pod.. V tomto smere súd tiež uvádza, že v prípade poskytnutia úveru má veriteľ právo požadovať od dlžníka úroky z poskytnutej sumy, avšak v spotrebiteľských veciach tento nárok veriteľovi vznikne iba vtedy, ak výška úrokov bola medzi zmluvnými stranami individuálne dojednaná a toto dojednanie bolo súčasťou uzatvorenej zmluvy, resp. jej príloh. Za rovnakých podmienok má veriteľ právo požadovať aj dojednané poplatky. Individuálne dojednanie poplatkov a úroku nevyplýva ani zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Pokiaľ aj žalobca uplatnený nárok odvodzoval od čl. 3.12 Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov, v konaní nebol predložený Sadzobník poplatkov banky, ani Všeobecné obchodné podmienky, ktoré by boli žalovaným riadne podpísané a zároveň ani odkaz na sadzobník zverejnený v priestoroch pobočiek žalobcu alebo na webovej stránke žalobcu nie je dostatočnou informáciou pre spotrebiteľa a nepreukazuje riadne dojednanie poplatkov a žalobcom uplatneného nároku na sankčný úrok výške 28% ročne. K žalobcom uplatnenému úroku vo výške 28% ročne súd tiež poukazuje na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok, ktorý nie je ustanovený zákonom alebo uvedený v spotrebiteľskej zmluve. Uvedený žalobcom uplatnený sankčný úrok vo výške 28% ročne odporuje i kogentnej úprave úrokov z omeškania upravených v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie uvedené v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok upravujúce povinnosť majiteľa účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Zo všetkých uvedených dôvodov preto, keďže nebolo preukázané platné dojednanie prečerpania účtu žalovaného, individuálne dojednanie poplatkov a úroku, súd žalobcom uplatnený nárok posudzoval ako nárok z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, kedy má žalobca nárok na vrátenie iba toho, čo skutočne žalovanému plnil. Nárok na úroky a poplatky žalobcom žalovanému účtované v nadväznosti na vyššie uvedené zdôvodnenie žalobcovi neprináleží. Výšku bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane žalovaného súd preto ustálil ako rozdiel medzi výškou všetkých kreditných operácií a výškou debetných operácií znížených o účtované sumy poplatkov za transakcie, poplatkov za balík služieb, poplatkov za upozornenie - debet, úroky/daň, poplatkov za zisťovanie zostatkov, poplatkov za výzvu - debet, poplatkov za vedenie exekúcie, úrokov, mesačných poplatkov Maestro a poplatkov za zmenu limitu PK cez IB. Súčet kreditných operácií podľa žalobcom predloženej tabuľkovej špecifikácie (čl. 6 súdneho spisu) je vo výške 33 421,68 eur. Súčet debetných operácií mimo uvedených poplatkov a úrokov, dane je vo výške 34 165,70 eur (debet vo výške 36 806,79 eur mínus poplatky za transakcie v sume 358,85 eur, poplatky za balík služieb v sume 178,40 eur, poplatok za upozornenie - debet v sume 30,- eur, úroky/daň v sume 1 907,43 eur, zisťovanie zostatku v sume 6,30 eur, poplatky za výzvu - debet v sume 30,- eur, poplatok za vedenie exekúcie v sume 30,- eur, úroky v sume 77,11 eur, mesačný poplatok Maestro v sume 9,- eur, zmena limitu PK cez IB v sume 14,- eur). Rozdiel medzi súčtom všetkých kreditných operácií a súčtom debetných operácií znížených o uvedené poplatky a úroky/daň predstavuje sumu 744,02 eur. V uvedenej výške podľa názoru súdu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalobcovi vrátiť. Preto v tejto časti súd žalobu žalobcu vyhodnotil ako dôvodnú a žalovaného v súlade s § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaviazal k povinnosti uhradiť žalobcovi sumu vo výške 744,02 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu ako nie dôvodnú zamietol. Súčasne s prihliadnutím k pomerom na strane žalovaného, ktorý má jednu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, býva u rodičov, ktorým na domácnosť prispieva sumou vo výške 200,- eur mesačne, spláca i ďalšie úvery, súd žalovanému povolil splácať žalobcovi priznaný nárok v splátkach vo výške 100,- eur mesačne tak, aby nebolo ohrozené ani uspokojovanie základných životných potrieb žalovaného a jeho rodiny pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich. Žalobca bol v konaní úspešný čo do sumy 744,02 eur, do ktorej sumy súd podanej žalobe vyhovel a neúspešný bol do sumy 2 641,09 eur, do ktorej sumy súd podanú žalobu zamietol. Žalovaný bol naopak úspešný čo do sumy 2 641,09 eur a neúspešný čo do sumy 744,02 eur. Percentuálne bol žalobca úspešný v rozsahu 21,98% a neúspešný v rozsahu 78,02%. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 78,02% a neúspešný v rozsahu 21,98%. Úspešnejší bol v konaní žalovaný. Jeho čistý úspech predstavuje 56,04% (úspech žalovaného 78,02% mínus neúspech žalovaného 21,98%). V uvedenom rozsahu 56,04% by žalovanému v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 2 CSP prináležal nárok na náhradu trov konania. Keďže však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ani voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výrokom II. a III. rozsudku. Žalobca má za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Žalovaný mal poskytnúť službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9% ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj VOP časť T oddielu III. účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní - 1/OP účinné od 1.10.2013. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0 eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Poplatky, ktoré boli zaúčtované na bežnom účte žalovanej, sa týkali výlučne prevádzky bežného účtu a žiadny zo zaúčtovaných poplatkov priamo nesúvisí s povoleným poskytnutím úverového rámca formou povoleného prečerpania. Úroková sadzba pre prípad povoleného prečerpania bola pritom upravená priamo v Zmluve o povolenom prečerpaní a nie v nadväzujúcich dokumentoch. Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP ČI. 3.12 (účinné ku dňu zníženia limitu na 0,-EUR - VOP účinné od 20.5.2014) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu" a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Žalobca poukázal na skutočnosť, že uplatnený úrok 28%ročne nie je úrokom z úveru, nejde o úrokovú sadzbu poskytnutého povoleného prečerpania. Žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Bez ďalšieho, najmä bez dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného - nebola splnená podmienka odôvodnenosti pre určenie dlhšej paričnej lehoty a súd priznaním možnosti splátok postupoval nad zákonom dovolený rozsah. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu, zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadril, že s ním nesúhlasí, pohľadávku spláca (napriek tomu, že rozhodnutie nie je právoplatné) od vynesenia rozsudku v 100 eur mesačných splátkach tak, ako sa zaviazal. Odvolací súd žiada, aby napadnuté rozhodnutie potvrdil v celej časti.

4. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne konkrétne právne ani skutkové tvrdenia spochybňujúce nárok žalobcu uplatnený v konaní. K úhradám, na ktoré žalovaný poukazuje, žalobca uvádza, že úhrady po vydaní rozsudku č.k. 9Csp/46/2017-133 zo dňa 28.5.2019 eviduje, t.j. žalovaný od 6/2019 do 11/2019 uskutočnil úhrady spolu vo výške 600 eur. Žalobca trvá na podanom odvolaní.

5. Žalovaný v ďalšom podaní uviedol, že trvá na svojom predchádzajúcom vyjadrení a naďalej spláca tak, ako rozhodol okresný súd.

6. Žalobca opäť uviedol, že žalovaný vo svojom podaní nepopiera svoj záväzok voči žalobcovi. Žalobca považuje vyjadrenie žalovaného za bezpredmetné, nakoľko žalovaný neuvádza žiadne konkrétne právne ani skutkové tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť uloženej povinnosti splatiť dlh.

7. Po predložení spisu odvolaciemu súdu bolo okresnému súdu doručené podanie žalovaného zo dňa 20. 1. 2020, v ktorom žalovaný súdu oznámil, že dňa 15. 1. 2020 riadne a včas vyplatil celú sumu 744,02 eur, ktorú mu nariadil okresný súd v napadnutom rozsudku.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok II. a III.) podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti (výrok I.) ostal rozsudok nedotknutý.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. V rámci sporového konania súd v zásade bez návrhu nevykoná žiadne dôkazy, pokiaľ zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, je pritom v plnej kompetencii zákonného sudcu. Ak niektorý z riadne a včas navrhnutých dôkazov súd nevykoná, je povinný daný postup v rozsudku zdôvodniť (§ 220 ods. 2 CSP).

14. Odvolateľ je toho názoru, že v konaní došlo zo strany okresného súdu k opomenutiu zákonom predpísaného postupu v zmysle ustanovení § 129 CSP.

15. Odvolací súd dáva do pozornosti, že základnou podmienkou pre začatie civilného sporového konania je existencia žaloby. Ďalším znakom civilného sporového konania je kontradiktórnosť konania v spojitosti s povinnosťou strán predložiť a zabezpečiť dôkazy na podporu svojich tvrdení (dôkazné bremeno). Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Iba celkom výnimočne môže súd vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli strany sporu. Ide o prípady, kedy je kladený zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov jednej zo strán, a to spotrebiteľské spory, konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, antidiskriminačné spory, a individuálne pracovnoprávne spory. Proces dokazovania je teda v civilnom sporovom konaní vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany.

16. Strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Samotná skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporovými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. Obvykle platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017)

17. V zmysle § 153 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a

hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Ak strana nepredložila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd nemusí (fakultatívne) na ne prihliadnuť.

18. Odvolací súd je názoru, že okresný súd konal v súlade so zákonom, keď neuplatnil postup podľa § 129 CSP. Odvolací súd ešte konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre aplikáciu § 129 ods. 1 CSP, nakoľko nešlo o podanie, z ktorého nie je zjavné, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné. Nemožno hovoriť o neúplnosti podania, ale o nesplnení povinnosti tvrdenia a neunesení dôkazného bremena žalobcom.

19. Platné dojednanie medzi žalobcom a žalovaným, ktorého predmetom bolo poskytnutie prečerpania účtu žalovaného, ktoré by spĺňalo požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti právneho úkonu a zákonom stanovenej formy v konaní preukázané nebolo. Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb okrem zmluvy o zriadení účtu a zmluvy o poskytovaní služby elektronického bankovníctva dojednanie iných, ďalších právnych úkonov medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje. Zo skutkových tvrdení žalobcu, ktorými uplatnený nárok odôvodňoval a tento nárok uplatňoval ako nárok z nepovoleného prečerpania, vyplýva záver, že k prečerpaniu účtu žalovaného, ktoré by bolo dojednané, a teda povolené, nedošlo. Tým, že nebolo preukázané platné dojednanie prečerpania účtu žalovaného, neboli preukázané ani podstatné náležitosti úverovej zmluvy, t. j. výška úveru - prečerpania, výška zmluvného úroku, výška poplatkov a pod..

20. Tak ako uviedol okresný súd, v prípade poskytnutia úveru má veriteľ právo požadovať od dlžníka úroky z poskytnutej sumy, avšak v spotrebiteľských veciach tento nárok veriteľovi vznikne iba vtedy, ak výška úrokov bola medzi zmluvnými stranami individuálne dojednaná a toto dojednanie bolo súčasťou uzatvorenej zmluvy, resp. jej príloh. Za rovnakých podmienok má veriteľ právo požadovať aj dojednané poplatky. Individuálne dojednanie poplatkov a úroku nevyplyva ani zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Žalobca uplatnený nárok odvodzoval od čl. 3.12 Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov, pričom ale VOP ani sadzobník ako dôkaz v konaní nepredložil.

21. K žalobcom uplatnenému úroku vo výške 28% ročne okresný súd správne poukázal na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok, ktorý nie je ustanovený zákonom alebo uvedený v spotrebiteľskej zmluve. Uvedený žalobcom uplatnený sankčný úrok vo výške 28% ročne odporuje aj kogentnej úprave úrokov z omeškania upravených v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie uvedené v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok upravujúce povinnosť majiteľa účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka aj podľa názoru odvolacieho súdu neplatné.

22. Nakoľko nebolo preukázané platné dojednanie prečerpania účtu žalovaného, individuálne dojednanie poplatkov a úroku, aj odvolací súd vzniknutý nárok posudzoval ako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, kedy má žalobca nárok na vrátenie iba toho, čo skutočne žalovanému plnil. Výšku bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane žalovaného okresný súd preto ustálil ako rozdiel medzi výškou všetkých kreditných operácií a výškou debetných operácií znížených o účtované sumy poplatkov za transakcie, poplatkov za balík služieb, poplatkov za upozornenie - debet, úroky/daň, poplatkov za zisťovanie zostatkov, poplatkov za výzvu - debet, poplatkov za vedenie exekúcie, úrokov, mesačných poplatkov Maestro a poplatkov za zmenu limitu PK cez IB. Súčet kreditných operácií podľa žalobcom predloženej tabuľkovej špecifikácie (čl. 6 súdneho spisu) je vo výške 33 421,68 eur. Súčet debetných operácií mimo uvedených poplatkov a úrokov, dane je vo výške 34 165,70 eur (debet vo výške 36 806,79 eur mínus poplatky za transakcie v sume 358,85 eur, poplatky za balík služieb v sume 178,40 eur, poplatok za upozornenie - debet v sume 30 eur, úroky/daň v sume 1 907,43 eur, zisťovanie zostatku v sume 6,30 eur, poplatky za výzvu - debet v sume 30 eur, poplatok za vedenie exekúcie v sume 30 eur, úroky v sume 77,11 eur, mesačný poplatok Maestro v sume 9 eur, zmena limitu PK cez IB v sume 14 eur). Rozdiel medzi súčtom všetkých kreditných operácií a súčtom debetných operácií znížených o uvedené

poplatky a úroky/daň predstavuje sumu 744,02 eur. V uvedenej výške aj podľa názoru odvolacieho súdu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalobcovi vrátiť. Preto sa odvolací súd priklonil k názoru okresného súdu, ktorý v tejto časti žalobu žalobcu vyhodnotil ako dôvodnú a žalovaného v súlade s § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaviazal k povinnosti uhradiť žalobcovi sumu vo výške 744,02 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu ako nie dôvodnú zamietol.

23. Odvolateľ namietal, že súd riadne neskúmal pomery a situáciu žalovaného, keď mu povolil platiť dlh v splátkach. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pomery na strane žalovaného nebolo potrebné skúmať podrobnejšie, pretože boli osvedčené základné predpoklady pre povolenie platenia v splátkach. Žalovaný má jednu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, býva u rodičov, ktorým na domácnosť prispieva sumou vo výške 200 eur mesačne, spláca aj ďalšie úvery. Okresný súd rozhodol správne, keď žalovanému povolil splácať žalobcovi priznaný nárok v splátkach vo výške 100 eur mesačne tak, aby nebolo ohrozené ani uspokojovanie základných životných potrieb žalovaného a jeho rodiny pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich.

24. Odvolací súd sa stotožňuje aj s rozhodnutím okresného súdu o trovách konania. Žalobca bol v konaní úspešný čo do sumy 744,02 eur, do ktorej sumy súd podanej žalobe vyhovel a neúspešný bol do sumy 2 641,09 eur, do ktorej sumy súd podanú žalobu zamietol. Žalovaný bol naopak úspešný čo do sumy 2 641,09 eur a neúspešný čo do sumy 744,02 eur. Percentuálne bol žalobca úspešný v rozsahu 21,98% a neúspešný v rozsahu 78,02%. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 78,02% a neúspešný v rozsahu 21,98%. Úspešnejší bol v konaní žalovaný. Jeho čistý úspech predstavuje 56,04% (úspech žalovaného 78,02% mínus neúspech žalovaného 21,98%). V uvedenom rozsahu 56,04% by žalovanému v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 2 CSP prináležal nárok na náhradu trov konania. Keďže však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, okresný súd mu ani voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok II. a III.) podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti (výrok I.) ostal rozsudok nedotknutý.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že strany nemajú nárok na ich náhradu. Odvolateľ/žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto nemá nárok na náhradu jeho trov. Naproti tomu žalovanému v súvislosti s odvolacím prieskumom žiadne relevantné trovy konania nevznikli (§ 251 CSP). Takéto „jednoetapové“ rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (bez potreby vydávania ďalšieho uznesenia vyšším súdnym úradníkom okresného súdu) zodpovedá aj východiskám a záverom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

27. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)